

Въ меканата.

Мѣтко! мѣтко! Висо дайте!
Лиямъ дамо азъ забравѣ
Муй, що, глупци, ви не знайте
Позоръ ли ели слава!

Да забравѣ край свой роденъ,
Бащина си мила стрѣха
И тѣзь, що въ мени дучь свободенъ,
Дучь за борба забвѣхата!

Да забравѣ родъ свой стъженъ,
Грѣба бащинъ, плачѣтъ майчинъ, —
Мѣзь, що заложѣтъ кѣтденъ
Грѣбати съ благороденъ нашимъ, —

Грѣбати отъ народа гладенъ,
Грѣби подалъ горбадѣния,
За злаго тѣрговецъ кѣденъ
И поитъ съ юма мѣтургия.

Грѣбѣ го, неразграми!
Грѣбѣ го! Кой ви бурка?
Скоро жой не ще да стане:
Кѣи сме велица съ гащи въ рѣка.

